

Verslag van de vergadering van de Beperkte Groep voor
Toetredingsproblemen uit de Coördinatie Commissie
voor Europese Integratie- en Associatieproblemen op
2 februari 1962.

Aanwezigen : Prof. G. Brouwers - voorzitter
mr. C.L.W. Fock
mr. A.F.K. Hartogh
drs. J.H.W. Hoogwater
drs. W. LeMair
Jhr. mr. E. van Lennep
dr. W.P.H. van Oorschot
drs. R.J. van Schaik (secretaris).

De beperkte groep heeft speciale aandacht besteed aan het vraagstuk van de associatie van de thans reeds met de EEG geassocieerde overzeese landen en de onderontwikkelde Gemenebest-landen.

Overeenstemming bestond over het feit dat aan onderontwikkelde Gemenebest-landen in Afrika en de Caraïbische zône in beginsel hetzelfde regiem zal moeten worden aangeboden als in de nieuwe associatieovereenkomst aan de huidige associé's zal worden gegeven. Verschillende modaliteiten voor een dergelijke regeling werden door de groep overwogen.

1. Een regeling waarbij de vrijhandelszône wordt afgeschaft en de tariefpreferenties op tropische produkten in een periode van + vijf jaar worden afgebroken (het standpunt in de REA-nota).
In dit geval zullen waarschijnlijk op tijdelijke basis compenserende maatregelen moeten worden toegestaan.
2. Een regiem waarbij de vrijhandelszône wordt gehandhaafd, zij het onder halvering van het buitenrecht op bepaalde tropische produkten, met een clause dat de rechten hierop geleidelijk tot nul moeten worden afgebroken.
3. Het plan Forthomme dat in afzet- en prijsgaranties voorziet en dat in de plaats van de vrijhandelszône zou kunnen worden gesteld.
4. Men zou een vijfjarig regiem voor de thans geassocieerde landen kunnen scheiden van de regeling voor de Gemenebest-landen. Na vijf jaar zou een regeling kunnen worden getroffen die voor beide groepen geassocieerde landen zou moeten gelden.
5. Een recente suggestie van Duitse ambtenaren om het regiem ex hoofdstuk IV voor twee jaren te verlengen, voor twee jaren dus ook extra hulp te verlenen, op voorwaarde dat deze regeling ook voor de onderontwikkelde Gemenebestlanden in Afrika en de Caraïbische zône zal gelden. Een variant op deze Duitse suggestie zou zijn dat de regiems voor de huidige geassocieerde landen en de Gemenebestlanden gedurende deze twee jaren zouden worden gescheiden.

Bij de bespreking over deze modaliteiten bleek de groep geen bezwaar te hebben om de Duitse suggestie ad 5 te volgen. In het algemeen zou de Nederlandse beleidslijn moeten zijn, waar enigszins mogelijk, het Duitse standpunt te ondersteunen. In dit geval zouden bovendien twee jaren gewonnen zijn en de tijd werkt in ons voordeel vooral indien men de Amerikaanse druk tot afschaffing van de preferenties in aanmerking neemt. Het kwam de groep voor dat een regeling waarbij de regiems voor de huidige associé's en de Gemenebest-landen gedurende twee jaren gescheiden zouden blijven, eveneens aanvaardbaar is. Een dergelijk compromis zou misschien meer acceptabel zijn voor Frankrijk.

Voorts bestond overeenstemming over het feit dat het op dit moment niet noodzakelijk is het Nederlandse standpunt te wijzigen dat is neergelegd in de REA-nota.

Verder werd het belang nog eens onderstreept van een monetaire hervorming in de voormalige Franse gebieden, welke een voorwaarde vormt tot de sanering van de economieën dezer landen. Deze monetaire hervorming zou overigens niet onmiddellijk behoeven plaats te vinden.

Met betrekking tot het plan Forthomme werd opgemerkt dat dit plan in zijn huidige vorm niet aanvaardbaar is al ware het slechts omdat geen zekerheid kan worden verkregen omtrent het niveau van het te garanderen prijspeil.

Een gedachtenwisseling vond nog plaats over de vraag of Nederland t.z.t. niet bereid zou moeten zijn bepaalde maatregelen zoals tariefpreferenties te aanvaarden, ter verkrijging van overeenstemming over de toetreding van Engeland tot de BEG. Sommige leden meenden dat de druk van derde landen, zoals de Verenigde Staten, tot de afschaffing van tariefpreferenties zo groot is dat concessies in deze richting niet zouden behoeven te worden gedaan. Voorts werd de opmerking gemaakt dat Nederland zich vierkant zou moeten verzetten tegen handhaving van tariefpreferenties, waarop in het kader van het GATT immers zwaar kritiek wordt uitgeoefend. Tenslotte werd nog de mening vertolkt dat, indien het tot een keus moet komen, tariefpreferenties in elk geval nog beter zijn dan afzetgaranties.

De eerstvolgende vergadering is vastgesteld op 12 februari 1962
aanvang 10.00 uur.

DGES 8 februari 1962.